

„TIMOTHEÛS”

DEZER DAGEN WERD MIJ DOOR EEN onzer lezers, met het oog op een Jaarvergadering van een Jongelingsvereniging, die evenals ons Blad den naam „Timotheüs” draagt, gevraagd welke gedachten er eigenlijk in dezen naam liggen, en waarom ons Blad dien naam draagt, daar het toch niet bepaald een Jeugdblad is.

Een dergelijke vraag is mij meer gedaan, vooral in de laatste jaren. En nu ons Blad dit jaar zijn *veertigsten Jaargang* afsluit, lijkt het mij niet ongewenscht, een eenigszins uitvoerig antwoord te geven in ons Blad zelf.

Toen, nu veertig jaar geleden, door mijn een zestal jaren later ontslagen vader en mij plannen werden be-raamd tot uitgave van een Jeugdblad, wisten wij geen beteren naam te kiezen dan *Timotheüs*. Hoewel mijn Vader als Hoofdredacteur optrad, stelde ik als Redacteur geregeld de nummers samen, en verscheen er in het tweede nummer van den eersten Jaargang een artikeltje van mijn hand, waarin verklaring werd gegeven van de keuze van den naam van ons tijdschrift.

Ik ontleen er hier het volgende aan:

„Eén van de eerste vereischen bij de oprichting van een Blad, is de keuze van een naam. Die keuze is vaak moeilijk. Van den naam hangt dikwerf veel af. De naam geeft meestal kleur en cachet aan een Blad. Dat Uilen-spiegel en Kikeriki humoristische, en het Vaderland en de Nederlander politieke bladen zijn, weet ieder uit den naam. Zoo moest het ook met ons Blad zijn. De naam moest dadelijk aangeven, welk soort van Blad men in handen kreeg. Welnu — zoo zeiden we — voor een Christelijk Blad voor jongelui geen betere naam dan *Timotheüs*. Wie dien naam leest, weet dadelijk, welke kleur het Blad heeft, en welk doel men zich met de uitgave ervan heeft voorgesteld.”

Timotheüs beteekent vreeze Gods.

In den toenmaligen kop van ons Blad kwam een groepje jongelui voor, met belangstelling luisterend naar de voorlezing van ons Blad.

Formaat en wekelijksche verschijning toonden aan, dat het deftige tijdschrift werd vervangen door het familiare, gezellige weekblad.

Inhoud en uitvoering getuigden ervan, dat lectuur en illustratie werd gegeven voor hoofd en hart, voor hart en geest, een lust ook voor het oog.

In alles werd rekening gehouden met het woord: „Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken.”

Evenwel werd bij het groepje jongelui niet gedacht aan jongens en meisjes, hoewel ook die werden inbegrepen. Onze toenmalige „kop” toont aan, dat ook de jongeman en de jonge vrouw voor de aandacht der Redactie stonden. En in later tijd heeft deze gedachte zich nog wat uitgebreid, omdat voor alle leden van het gezin blijkbaar iets werd gegeven, en alle leden van het gezin naar ons Blad grepen.

En dit is niet in tegenspraak met den naam *Timotheüs*.

Timotheüs toch kennen we uit den Bijbel niet alleen als kind en jongeling, maar ook als man en als dienaar van het Evangelie.

Ons Blad is dus een gezinsblad.

Maar op den voorgrond bleef staan en staat nog: de Jeugd; de Jeugd dan genomen in den meest uitgebreiden zin. Vandaar onze vervolgh verhalen, zoo gaarne door onze jongemensen gelezen; ook door onze huismoe-ders met grootere gezinnen. Vandaar onze artikelen op

elk gebied van het leven, waardoor vooral de jongeren onderwijs ontvangen bij het licht van het Woord, uitgaande van de Bijbelsche gedachte: „Waarmede zal de jongeling zijn pad zuiver houden? Als hij dat houdt naar Uw woord.”

In het gezin toch is vooral *dit* zulk een belangrijke gedachte, die *allen* moet bezielen: zich verblijden over het vele goede, dat op aarde kan en mag genoten worden, vooral in de jonge jaren, maar daarbij rekening houdende met het feit, dat God eens van al wat we doen en laten rekenschap zal vragen; gedenken aan den Schep- per in de dagen der jongelingschap, opdat, oud geworden, men niet afwijke van hetgeen jong is geleerd in be- trekking tot de eerste beginselen „naar den eisch zijns wegs.”

Wat waren in de eerste nummers die eerste artikelen over *Timotheüs*, van de hand van mijn Vader, mooi en leerrijk! *Timotheüs* als kind, jongeling en man: opgevoed van kindsbeen af bij de Heilige Schrift, bekeerd en tot het geloof gekomen in de dagen van zijn jongelingschap, later toegenomen in geestelijke kennis en inzicht, god- zalig wandelende en een voorbeeld voor anderen in zijn toewijding aan de dingen des Heeren. *Timotheüs* als Christen: in de leer getrouw, in de praktijk nederig, ma- tig en kuisch. *Timotheüs* als prediker van het Evangelie: met bijzondere gaven toegerust, ze met ijver en trouw bestedende, tot vreugde en vertroosting van zijn geeste- lijken vader, den grooten apostel Paulus.

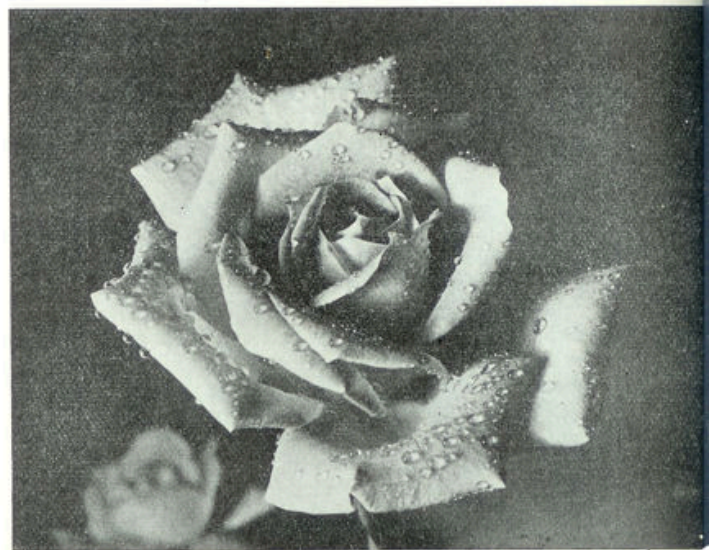
Is de naam *Timotheüs* dan niet een gelukkig gekozene voor een uitgave als de onze?

En moest eigenlijk een verklaring niet overbodig zijn?

Maar merkwaardig is, dat vele Christenen, zelfs voor- gangers onder hen, den naam *Timotheüs* niet weten te schrijven. Telkens krijgen we onder de oogen *Thimo- theüs*.

Komt dit niet mede hierdoor, dat men — kenmerk van onzen tijd — zoo weinig de Schriften leest en onder- zoekt? Onze jongeren spreken wel over levensvragen en levensproblemen, over praktisch Christelijk leven, maar bij velen hunner heeft het echte kennen van den Bijbel toch wel geleden door hun tekort aan onderzoek der Schriften.

J. N. V.



Aglä Isochromopname